



1011.1000p.

22080

III Mag. St. Dz P

Paulus Joannes

Maciejowski Martini Gemitus gratiarum.

PANEG. et VITAE

Polon. Fol.

Æ. 1666.

C

Pe

I

V

Sa

62

G E M I T U S G R A T I A R V M,

in Morte,

Perillustis olim, Clarissimi, & Admodum Reverendi Domini,

D. M. P A U L I
I O A N N I S
W O I E W O D Z K I,

Sacræ Theologiæ Doctoris & Professoris,
Collegæ Maioris, Ecclesiarum Colle-
giatarum, S. FLORIANI Custodis, Pilecensis
Canonici, Lenczyciensis Cancellarii; Cathe-
dralis Cracoviensis pro Solennitatibus CHRI-
STI Domini, & B. V. Mariæ Concionatoris,
Minogensis Curati.

Dum ei iusta Parentalia in Basilica
SS. TRINITATIS Ord: Prædic:

Dolenti omnium affectu persolverentur;

A

M. MARTINO FIDETOWICZ,

In Alma Universitate Cracoviensi,

Philosophiæ Doctore & Professore,

Dolenti carmine, & debito in suum

Professorem obsequio,

P R O D V C T V S.

Anno Domini 1693. Die 28. Martii.

CRACOVIAE, TYPIS VNIVERSITATIS.

G E M I T U S G R A T I A R V M.

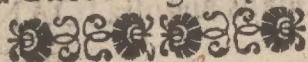


Eu infame malum crudo quid nostra laceffis
Corda dolore nimis? gemimus sub pondere tanto?
Quis furor ô Superi! tantas persolvere diras
Cogimur, atque novas miseræ geminare ruinas?
Damnamur voto castæ, mox ferre nocentes
Debemus lachrymas, geminatis vicibus ehêu!
Infandû quid fata gradum renouare iubetis!
Canities terræ concessit iam imbris altis,
Abluit egelidos colles stagnantibus vndis;
Iam soluit pontem glaciale forte tridente
Neptunus, fecit solido quem frigore spumans;
Et tellure nouâ redeunt cùm gramina campi
Flora suis lætum pastinat floribus agrum,
Excolit indomito sudansque labore vireta:
Fatales taxos, en feralesque cupressos,
Fata quid inseritis pro nunc Helicone sacrato?
Quem castæ niueis decoramus floribus ipsæ?
Iapix quis dirus, seu mordax ventilat æther?
Delicias Musæ rapiens gemmasque Virorum?
O infelices casus omenque sinistrum!
Purpureo veris dum rident æqua colore,
Primitisque nouis Cæli candente sereno;
Non vices lætas variamus iamne sorores?
Ast crudis premimur grauibisque doloribus ecce?
Non mora leniuit diuturno tempore mæstos
In nobis gemitus, repetitis planctibus vber.
Flos quàm purpureus cecidit STRASZYNSCIVS, atque
Nunc iterum nostris quid mors grassatur in hortis?
Carpitur innocuus Flos en WOIEWODZCIVS, ille,
Orbis quem stupuit, sapientia rite probauit.
Nimirum Lucina cui concessit eburnum,
Ver ortus, niueo præcinxit pectus amore;
Castalijs lymphis protinus lauere Camænæ,
Nosque suæ menti nectar profudimus omne.
Gracia Musa fuit felix ac vnica Mater
Illius mentis pretium, quæ digna coronis
Tempora præcinxit: sudatos namque labores
Vidit & insolitas animi propendere curas
In Virtutis opus, summis conatibus aptum.
Vota tulit Matri de se concepta proinde;
Tullius ex Cathedris quàm felix ore triumphat?

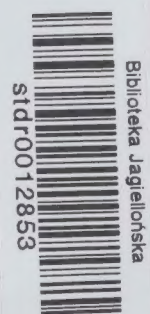


Difficileſque Sophum nodos & dogmata ſoluit;
Gurgite fruſtra ſuo latitant pretioſa profundo,
Quæ claudit natura ſagax, altèque recondit;
PAVLVS cuncta ſapit promptus, reſeratq; ſtupendo
Ingenio dignus, Magnis his dotibus ergo
Felix irriguo latiei ſacratur abinde
Dulcibus eloquij recreando corda fluentis;
Dulce **SRENTAVA** Tibi ſpondet **LVBOMIRSCIVS** omne
Et decus & pretium meritis, quem dulce bibiſti;
Æneæ **Aſcanios** replens dulcedine Magnos.
Palladios auſus viſiſti mactè **Togatus**,
Sanguineis rubuit **Peripathi** **Purpura** curis;
Inuictus ſolido quas ſemper pectore geſti,
Spinis per ſtratos contendens tramites hirtis
Ingredereſ **Templum Muſæi** culmen honoris
Suaue nimis teneras nectar deducis in aures,
Orator mentes quàm **Tylicianus** amœno
Pertrahis, & blando demulces ore diſertus,
Tantæ virtutis teſtes en ſæcla manebunt
Egregijs ſcriptis cuius monumenta dediſti,
Eloquio tanto felicem & Principe dignum,
Victorem **Cathedræ** toties ſenſere loquentem
Et ſacris laudis decorarunt tempora **Lauris**.
Inuidere ſuis alieni cernere **Votis**
Te **Soles**, nimirum pulcher quos ore ſerenas,
Ac roſeus totus iucunda mente reſercis.
Quid **Sorbona** **Tuis** **Latium** quid laudibus egit;
Æternum viui non **Faſti** quando tacebunt.
Undique Te circum volitabant vota **Minervæ**,
Te coluere ſacræ feſtis gratando **Lycæis**,
Præpete **Septenni** **Pennâ** quàm ſorte meabas?
MNISZCHORVM, **Patriæ** deducens pignus amicum.
Appello teſtes **Doctorem** vos ſumma virorum
Pectora, quem placido vultu ſtupuifſtis abundè;
Delicias tandem **Matri** retuliſtis eburnæ,
Quem roſeo plaudens gratiſſima ſuauiat ore,
Doctoresque (nouo plaufu volitante per auras)
Excipiunt voto, plaudentes, tædia ſoluunt;
Occurrunt latos ſternentes ſub pede flores
Solicite **Muſæ**, iam optatum munere vincunt.
Dardaniâ quantis ſecundus in **Vrbē** coronis
Hic fuerit, **Sanctus** **Iudex**, & **Arbiter æqui**
Iudicio ſummo decreuit; dignus amore
Pontificis Summi **PAVLVS** ſic extitit ipſius.
Vocalis ſampæ ſonitus teſtentur acutum
Ingenium **PAVLI**, quantos ſuperaffe labores
Non timuit, **Diuina** ſonans **auguſta** **IOANNIS**

Gratia, cūm plausus meruit Nomenque Togatum.
 Publica vota placent eius celebranda nitores,
 Deficiunt inopi cūm florida verba cothurno.
 Maxima Te Craci stupuerunt Rostra Vauelli,
 Vnde trifurca potens iactabas Magne Pericles
 Fulmina, cūm IESV Orator pius atque MARIÆ
 Corda regens hominum; Vicisti cuncta secundus,
 Non MINOGENSE Tuas obliuia quando tenebunt
 Fanum Pastoris curas, vigilesque labores;
 Sed dilecta Loco referet pia Mater IESV
 Zelabas cuius Tu semper amore beatus.
 Quā decus eximium fueras per summa laborum
 Ad quoscunque gradus veniens discrimina felix.
 Nobilis ergo Tuæ virtutis imaginē Diuā,
 Sorteque felici tantā gloriāmur abundē.
 Pro meruit votis cūctorum mille decores,
 Et virtute sacrā Vittas Nomenque celebre;
 Inferitur pulchræ Doctorum ritē Coronæ,
 Maxima mirandus Doctor mysteria voluit;
 Cuius mens solida est ipsi contermina Cælo.
 Non spes exiguas de Te maturus alebas,
 Curriculis longis emensus multa laborum;
 Ibis in ora Virūm magno auctoratus honore;
 Invida Fatorum rabies sed dira malorum
 Substruit in medijs meritorum spicula curis,
 Eripiens vitæ PAVLO mox grande monile.
 H. cū miseris Charitū vices casumque dolendū!
 Cum fons Castalius lachrymis restagnat amaris:
 Concedit fatis PAVLVVS, flos decidit hortis;
 Corda gemunt Charitum sæuo laniata dolore.
 Inclyte Sceptrorum RECTOR diuellitur à Te
 CHRISTOPHORE O SOWINSKI! animæ quem semper habebas
 Dimidium cordisque Tui, iam pace quiescit,
 Sit præsens animo fuerat qui cordis amicus.
 Commisit Tabulas Quæis, cordibus imprimit ipsis,
 Vt Viuat Vestris animis & præstò legatur,
 Subque Triumphantis Vexillo, milite dignus
 CHR ISTI, pro Sceptris profunder vota Polonis.
 Felix in Sanctæ Triadis statione triumphans.
 Vnde valedicit Doctorum Cætui amando
 Implorans supplex deuorum pignus amoris.
 Complorate nouis Charites tam sæua querelis,
 Spicula, crudelis Fati, suspiria, planctus,
 Ducite, tum Tectis Manes inferte Beatis;
 Gemmea sæcla ferat Defuncto vt Gratia CHRISTI,
 Vos Charites Gemitu Cælos vrgete perenni.



VIVA
oimio
2612
715
bebas



Biblioteka Jagiellońska
sidr0012853

